

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/96/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818201915
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3818201915.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Svitana, PhD., a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Viery Škultétyovej v spore žalobcu S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., U. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Q. P., advokátom so sídlom H. T., F. A. U. XX/XX-XXX, proti žalovanej I. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. cesta XXXX/XX, U., o zaplatenie sumy 6.000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza z 03. januára 2019 č. k. 11C/10/2018-50 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6.000,- eur od 02.07.2015 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 %. Rozsudok zdôvodnil tým, že dňa 18. júna 2014 uzatvorili žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník zmluvu o pôžičke. Predmetom zmluvy bola pôžička v sume 12.200,- eur, ktorú poskytol veriteľ dlžníkovi, pričom podľa čl. II. pôžička bola poskytnutá tak, že suma 6.000,- eur bola vyplatená dlžníkovi pred podpisom tejto zmluvy v hotovosti a zvyšnú sumu 6.200,- eur použije veriteľ na vyplatenie úveru na byt č. X, X. poschodie, vchod č. XX, záložné právo v prospech Q. B., a.s., F. J. XX/XXXX, H., na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti. Dlžník svojím podpisom vyjadril súhlas na vyplatenie uvedeného úveru. Zmluvné strany si dohodli, že dlžník vráti veriteľovi požičanú sumu bezúročne, jednorazovo do 1. júla 2015. Okresný súd Prievidza rozsudkom zo dňa 6. októbra 2017 sp. zn. 14C/96/2016 na návrh žalobkyne I. P. určil, že dražba bytu č. X, vo vchode č. XX, na X. podlaží, nachádzajúceho sa v U. v bytovom dome súp. č. XXXX s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 557/27779, kde navrhovateľom dražby bol S. Q., je neplatná. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27. januára 2018. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že dňa 26.02.2014 uzatvorila žalobkyňa I. P. (tu žalovaná) úverovú zmluvu so spoločnosťou Q. B., a.s., predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 5.000,- eur. Tento úver si zobrala žalobkyňa pre W. P., ktorá o to žalobkyňu požiadala a zaviazala sa žalobkyni, že tento úver bude splácať. Následne W. P. požiadala žalobkyňu, aby na refinancovanie tohto úveru podpísala so žalovaným 3/ S. Q. (tu žalobca) zmluvu o pôžičke a záložnú zmluvu. Žalobkyňa nemala možnosť si tieto zmluvy prečítať a bola žalovaným 3/ ubezpečená, že predmetom zmluvy o pôžičke je len suma okolo 6.000,- eur, ktorá mala pokrývať dlžnú sumu s príslušenstvom zo zmluvy o úvere so spoločnosťou Q. B., a.s. Až pri výkone záložného práva sa žalobkyňa dozvedela, že v zmluve o pôžičke bola uvedená suma 12.200,- eur. Sumu 6.000,- eur neodovzdal žalovaný 3/ žalobkyni tak, ako to uviedol v zmluve o pôžičke. Keďže

zmluva o pôžičke je v časti 6.200,- eur neplatná, neplatná je aj zmluva o zriadení záložného práva. V priebehu konania vo veci 14C/96/2016 žalobkyňa (tu žalovaná) uviedla, že nemala možnosť si zmluvu prečítať, povedali jej, že idú vyplatiť jej dlh v Q. B., a.s. a ona im verila, že ide o pôžičku 6.000,- eur.

1.2 Žalovaná potvrdila, že zmluvu o pôžičke podpísala. Sumu 6.000,- eur od žalobcu fyzicky neprevzala. Sumu 6.200,- eur, ktorú žalobca uhradil, uhradil za pani P.. Hoci bola v zmluve o pôžičke uvedená ako dlžníčka, peniaze boli určené pre pani P.. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či jej dlh voči Q. B.u, a.s. mohol byť 6.000,- eur a či takýto dlh uhradil za ňu v Q. B.e, a.s. žalobca, žalovaná uviedla, že mohlo ísť o sumu 6.000,- eur a túto sumu uhradil žalobca. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že v zmluvnom vzťahu s ňím bola žalovaná, preto žaluje sumu 6.000,- eur od žalovanej, Zo zmluvy o pôžičke z 18.06.2014 uplatňuje len sumu 6.000,- eur, hoci mohol uplatňovať sumu 6.200,- eur, teda uplatňuje sumu, ktorú zaplatil za žalovanú v Tatra B.e, a.s., čo žalovaná potvrdila.

1.3 Právne súd prvej inštancie zdôvodnil rozhodnutie ustanoveniami § 657, § 658 ods. 1 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom uviedol, že mal preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, ktorú obe strany podpísali. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanej sumu 6.000,- eur tým spôsobom, že za ňu uhradil dlh spoločnosti Q. B., a.s., čo žalovaná potvrdila. Zmluvné strany sa dohodli, že dlžník (žalovaná) vráti veriteľovi (žalobcovi) dlh do 01. júla 2015, ale žalovaná do tohto dátumu dlh neuhradila. Námietku žalovanej, že pôžička nebola určená pre ňu, ale pre W. P., považoval súd prvej inštancie za právne nevýznamnú, lebo zmluvu o pôžičke uzatvorila žalovaná ako dlžníčka a žalobca ako veriteľ. Preto súd prvej inštancie žalobe vyhovel. Úrok z omeškania priznal s účinnosťou od 02.07.2015, lebo žalovaná mala vrátiť dlh do 01.07.2015 a nasledujúcim dňom sa dostala do omeškania s plnením dlhu. Rozhodnutie o trovách konania zdôvodnil súd prvej inštancie odkazom na ustanovenie § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Proti uvedenému rozsudku podala včas odvolanie žalovaná. Uviedla v ňom, že jej dňa 27.02.2019 zavolať D. P., dohodli sa na stretnutí kvôli splateniu úveru 6.000,- eur žalobcovi. Dňa 01.03.2019 žalovaná bola u D. P., táto si prečítala rozsudok a zavolať právneho zástupcu žalobcu, ktorý jej povedal, nech napíše mail, že žiada o splátkový kalendár. Právny zástupca žalobcu súhlasil, že keď zaplatí prvú splátku 50,- eur, vystaví splátkový kalendár. Žalovaná ešte žiadala od D. P., aby jej potvrdila na matrike, že ten úver bol pre ňu a že ho bude ona platiť. Povedala, že to vybaví, na matriku v U. pôjdu spolu 06.03.2019. Napokon žalovaná uviedla, že keď bude mať ten doklad overený na matrike, pošle ho súdu.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na základe včas podaného odvolania žalovaného preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Žalovaná ako jedinú vecnú odvoláciu námietku v odvolaní uviedla, že úver bol pre D. P., čo jej D. P. mala potvrdiť na matrike (takéto potvrdenie žalovaná nepredložila, vzhľadom na právne posúdenie veci by však bolo irelevantné). Odvolací súd k tomu zhodne so súdom prvej inštancie uvádza, že nie je podstatné, aký bol účel pôžičky (teda pre koho, resp. v prospech koho žalovaná pôžičku brala), podstatné je, že zmluvu o pôžičke so žalobcom (ale aj predchádzajúcu úverovú zmluvu so spoločnosťou Q. B., a. s.) uzatvárala žalovaná. Teda samotná žalovaná podpisom zmluvy súhlasila s tým, aby žalobca za ňu uhradil dlh voči spoločnosti Q. B., a.s. (vedený na jej meno ako dlžníčky) vo výške 6.000,- eur. Že tak žalobca naozaj urobil, žalovaná potvrdila v tomto konaní, aj v konaní vedenom pod sp. zn. 14C/96/2016.

6. Skutočnosť, že pôžička bola uzavretá v prospech tretej osoby (D. resp. W. P.), zakladá osobitný právny vzťah medzi žalovanou a touto osobou, v prospech ktorej boli peňažné prostriedky z pôžičky použité - ak išlo skutočne o úver a následne pôžičku v prospech tejto osoby, je táto osoba povinná vrátiť žalovanej takto poskytnutú pôžičku. To však nič nemení na tom, že právny vzťah zo zmluvy o pôžičke z 18. júna 2014, posudzovaný v tomto súdnom konaní, je vzťahom medzi žalobcom a žalovanou, teda dlžníčkou v

tomto vzťahu bola žalovaná, nie tretia osoba. Preto súd prvej inštancie správne uložil právne žalovanej povinnosť vrátiť žalobcovi požičané finančné prostriedky.

7. V konaní pod sp. zn. 14C/96/2016 súd považoval zmluvu o pôžičke z 18. júna 2014 za neplatnú len v časti požičanej sumy, ktorá mala byť podľa zmluvy vyplatená žalovanej v hotovosti. V čl. II bod 1 zmluvy je táto časť v prvej vete uvedená ako suma 6.000,- eur, ale v druhej vete ako suma 6.200,- eur, teda nie je celkom jasné, akú sumu mala žalovaná prevziať v hotovosti, to však pre rozhodnutie v tu prejednávanej veci nie je podstatné. Pokiaľ ide o zvyšnú časť pôžičky (podľa čl. II bodu 2 zmluvy sumu 6.200,- eur, pričom v tomto konaní bola žalovaná nižšia suma - 6 000 eur), ako bolo uvedené vyššie, bolo nesporné, že túto sumu (6.000,- eur) žalobca žalovanej poskytol tým spôsobom, že uhradil za žalovanú dlh voči spoločnosti Q. B., a.s. (vedený na jej meno ako dlžníčky) vo výške 6.000,- eur. Tak ako súd prvej inštancie, ani odvolací súd nezistil žiaden dôvod pre vyslovenie neplatnosti zmluvy o pôžičke z 18 júna 2014 v tejto časti (a napokon aj v prípade jej neplatnosti by bola žalovaná povinná vrátiť žalobcovi peňažné plnenie, ktoré jej poskytol resp. ktoré uhradil spoločnosti Q. B., a.s., na úhradu jej dlhu, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia).

8. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

9. Žalovaná (odvolateľka) nebola v odvolacom konaní úspešná a naopak úspešný bol žalobca, preto by žalobca v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP mal proti neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Žalobca bol však v odvolacom konaní nečinný, žiadne trovy odvolacieho konania mu teda nevznikli, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).